

Sunčica Lambić

26. SUSRET AKVARELISTA SRBIJE I CRNE GORE

Umetnička kolonija Ečka, 5 – 13. septembar 2005.

Salon Savremene galerije, 12. 09 – 3. 10. 2005.

Kolonija 26. susret akvarelista Srbije i Crne Gore okupila je umetnike koji su se svojim akvarelima već predstavili na izložbi Šestog bijenala akvarela Srbije i Crne Gore u Zrenjaninu, juna tekuće godine. Boravak u ečanskom parku, radni izlet po Čarskoj bari, kao i druženje sa učeničima iz osnovnih škola imali su veliki uticaj na uspešnost realizacije i ovog susreta umetnika. Končepcija (i relizacija) Snežane Milošević (1977, Zemun) u čelosti je antiteza konzervativnim shvatanjima o akvarelu kao tehniči koja sputava kreativnost strogošću svoje definicije. Ovde je izazov eksperiment koji transcendiraju akvarel, ali u osnovi, kao polazište, i dalje ostaje akvarel. Slobodan Kovačević (1973, Novi Sad) izbegavajući konvencionalne forme reprezentacije, transformiše tehniku akvarela varijacijama tehnoloških postupaka. U semantičkom prostoru akvarela razliveni potezi Dušiče Pejić (1976, Mladenač) su poput rukopisa, nenamerni, autentični i samim tim prepoznatljivi poput potpisa. Perčepcija Silve Vujović (1953,

Beograd) sa izrazitom ženskom intuicijom otkriva one suptilne detalje svakodneviče, suštinsku, žensku viziju sveta. Branislav Marković (1955, Novi Sad) teži oslobađanju bilo kakvih suvišnih, ilustrativnih detalja na svojim akvarelima i razlivenim površinama dostiže čistotu izraza. Plodnost misli i bogatstvo iskustva na polju vizuelnih umetnosti i teorije jasno se iskazuju u energiji prisutnoj u akvarelima Balše Rajčevića (1941, Beograd). Igrom boja i simbola po površini hartije Vesna Martinović Marović (1961, Novi Beograd) izaziva posmatrača da se oprobaju u njihovom dešifrovanju. Skoro klasičan pristup akvarelu pruža nam Miloš Vasiljević (1978, Novi Sad) u ostvarenju svojih fantazmagoričnih pejzaža kreirajući vizuelna polja aranžirana kao prema nekoj vrsti koda. Silvia Gladić (1978, Zrenjanin) nam svojim akvarelima osim slike, pruža i zvuk, ritam, otvoreni poziv na konspiraciju umetnika i interpretatora. Iskustvo grafičara Zoran Grmaš (1970, Novi Sad) prenosi na akvarelsku hartiju koju ispisuju vizuelnim simbolima natopljenim senzacijama stvarajući svojevrsne sisteme znakova na površini. Ekspresivnim potezima jarkih boja Jelena Karišik (1973, Beograd) izvodi portret koji joj više služi kao sredstvo da izrazi sopstvene misli i osećanja, kao i utiske iz živopisnog ečanskog parka, nego što je realna predstava portretisanog.